

Аўтар: Каталіцкія Біскупы Беларусі
18.02.2010 03:00

«Я добра бачыў пакуты народу Майго ў Егіпце, Я чуў крык ягоны з-за прыгнятальнікаў яго. Я ведаю яго цяргненні» (Зых 3, 7). Умілаваныя ў Хрысце браты і сёстры.

Як штогод на працягу ўжо сямі гадоў мы адзначаем Нацыянальны дзень «Caritas». Гэты дзень заўсёды святкуецца ў трэцюю нядзелю Вялікага посту. Вялікі пост кіруе нашыя думкі і позіркы ў бок падзей Вялікага Тыдня, а значыць мукі і смерці Пана Езуса, заахвочвае нас таксама задумацца пра марнасць і часовасць гэтага свету і ўсяго, што ў ім з’яўляецца матэрыяльным.

У першым літургічным чытанні на сённяшні дзень мы чулі дыялог, які вёў Бог з Майсеем пра сітуацыю выбранага народу ў егіпецкай няволі. Добра ведаем, што ізраэльскі народ пад прыгнётам егіпцянаў вельмі цяргнеў, прымушаны быў да паднявольнай працы, служэння багатым, якія былі ў лепшай сітуацыі. Пры гэтым узнагарода за працу, харчаванне, стан жыцця ізраэлітаў і іх сем’яў былі вельмі беднымі. Многія ізраэліты паміралі ў выніку знясілення нечалавечай працай, а таксама з-за голаду. † Бог, бачачы гора свайго народу, паставіў выкарыстаць Майсея, каб вывесці свой народ з гэтага месца і даць яму Абяцаную зямлю. Далей у Кнізе Зыходу знаходзім апісанне гэтай Абяцанай зямлі, прызначанай для засялення выбраным народам: «Сышоў Я, каб вызваліць яго з рук егіпцянаў і вывесці яго з гэтай зямлі ў зямлю добрую і прасторную, дзе сочыцца малако і мёд» (Зых 3, 8). Такую будучыню запланаваў Бог для свайго народу. Бачачы беднасць, крайняе ўбоства, знясіленне і эксплуатацыю праз егіпцянаў, Бог паставіў паправіць быт тых, каго выбраў. Пра далейшы лёс выбранага народу мы ведаем з наступных старонак Кнігі Зыходу.

Як бачым, праблема беднасці, крайняга ўбоства, эксплуатацыі не з’яўляецца праблемай толькі нашага часу. Яна з’явілася з таго часу, адкуль існуе чалавек.

Чым жа ёсць ўбоства, якое закранае з усё большай сілай грамадствы ўсяго свету ў часы глабалізацыі, калі адныя становяцца багатымі, а другія бяднейшымі. Проста кажучы, ўбоства можна акрэсліць як беднасць, нястачу, г.зн. недахоп мінімальнага і адпаведнага матэрыяльнага сродкаў для асноўнага функцыянавання чалавека. Беднасць — гэта немагчымасць задаволіць асноўныя патрэбы людзей і іх жыцця на адпаведным узроўні. Адкуль бярэцца гэты недахоп сродкаў, неабходных для адпаведнага функцыянавання чалавека? Эксперты заўважаюць некалькі асноўных прычын росту беднасці ў грамадстве: грамадска-эканамічныя элементы, высокі ўзровень беспрацоўя, няпоўныя сем’і, а таксама вялікая колькасць бяздомных. У перыяд сярэднявечча ўбогія

Аўтар: Каталіцкія Біскупы Беларусі
18.02.2010 03:00

паходзілі з груп, якія былі выключаны з грамадства па розных прычынах. Тады галоўнай прычынай такога трактавання былі звычайна фізічныя альбо псіхічныя абмежаванні. Беднасць як праяўленне ўбоства была заўсёды, г. зн з часоў існавання класа эксплуатаваных і эксплуатацараў. З цягам гадоў змяняўся толькі воблік гэтай з'явы, а таксама спосаб разумення і трактавання яго рэштай грамадства.

Характэрным было тое, што ўсе тыя, каго называлі маргіналамі грамадства, г.зн. беднымі, жылі дзякуючы людзям добрай волі, якія былі неабыхавыя да цягнення чалавека, які знаходзіўся ў патрэбе. Асноўную і вядучую ролю ў барацьбе з грамадскай беднасцю і ўбоствам адыграў таксама Каталіцкі Касцёл, ажыццяўляючы прынцып міласэрнасці і справядлівасці, пра што кажа папа Бенэдыкт XVI у Звароце на Вялікі пост. Вось так заўсёды ўбогія атрымлівалі значную падтрымку ад розных касцёльных арганізацый, мясцовых Касцёлаў, а таксама манаскіх супольнасцяў. Нярэдка іх падтрымлівалі таксама дабравольнымі матэрыяльнымі і грашовымі ахвярамі, г.зв. міласцінай.

Мы сёння бачым, што праблему беднасці і ўбоства не змаглі зліквідаваць ні змены дзяржаўнага ладу, ні гаспадарчыя рэформы. Наадварот, яны ўзрастаюць разам са з'яўленнем гаспадарчага крызісу. Не з'яўляецца гэта толькі і выключна прычынай асабістых і індывідуальных паводзінаў паасобных адзінак, як гэта было раней, але перадусім вынікае з гаспадарчай адсталасці. Акрамя таго рост беспрацоўя, адсутнасць раўнавагі паміж узроўнем заробтнай платы і выконваемай працай, узрастаючыя кошты харчавання, неадэкватныя заробкам, недастатковая сістэма забеспячэнняў, знікненне традыцыйнай сям'і — усё гэта прычыняецца да штораз большага аб'яднення грамадства. Такі нізкі ўзровень жыцця значнай часткі грамадства вядзе да развіцця г. зв. паталогій, якія выяўляюцца розным чынам. А гэта: алкагалізм, наркаманія, рост злачынстваў, разбітыя сем'і, няпоўныя сем'і і г.д.

Таму, як бачым, няма залатой сярэдзіны, якая дазволіла б перамагчы грамадскае ўбоства. Аднак трэба належна ацаніць працу многіх арганізацый у нашай краіне, дзяржаўных і недзяржаўных, асноўным заданнем якіх з'яўляецца дапамога чалавеку, у тым ліку і матэрыяльная. На працягу стагоддзяў Каталіцкі Касцёл удзельнічаў у барацьбе з беднасцю, што прысутнічала ў грамадстве. Сёння, таксама і ў Беларусі, Каталіцкі Касцёл не перастае працягваць руку дапамогі найбольш патрабуючым, арганізуючы розныя акцыі і ствараючы арганізацыі, якія служаць гэтай мэце.

Адной з такіх арганізацый у межах Касцёла ў Беларусі ёсць «Caritas», які ўжо шмат гадоў арганізуе дапамогу найбольш патрабуючым у нашай краіне і не толькі. Касцёл, як водгук на апошнія трагічныя падзеі на Гаіці, сабраў ахвяраванні для пацярпелых у выніку землятруса. Сёння ўсім Вам выказваем вялікую ўдзячнасць за ўдзел ў гэтай форме дапамогі.

«Caritas» штогод арганізуе летні і зімовы адпачынак для дзяцей з бедных сямей, дапамагае ім у школьным абсталяванні, а таксама арганізуе матэрыяльную дапамогу. Паасобныя дыяцэзіяльныя «Caritas» дапамагаюць убогім сем'ям, падтрымліваючы іх у кожнай сферы жыцця, і такім чынам, хоць у невялікай ступені, прычыняюцца да барацьбы з беднасцю. Праз сваю дзейнасць, разнастайныя праекты на дыяцэзіяльным і міжнародным узроўнях «Caritas» імкнецца таксама змагацца з вынікамі ўбоства: алкагалізмам, наркаманіяй і злачыннасцю.

У вызваленні выбранага народу з егіпецкай няволі Бог паслужыўся Майсеем. Сёння Бог таксама карыстаецца людзьмі, сабранымі ў розных касцёльных арганізацыях, каб

Аўтар: Каталіцкія Біскупы Беларусі
18.02.2010 03:00

вывесці чалавека «з гэтай зямлі ў зямлю добрую і прасторную, дзе сочыцца малако і мёд» (Зых 3, 13).

Сёстры і браты! Ніводная дзейнасць, якая вядзецца ў межах Каталіцкага Касцёла, асабліва ў «Caritas», не была б плённай, калі б не дапамога добрых людзей з-за мяжы, а таксама Вашая ахвярнасць. Таму сёння заахвочваем Вас быць шчодрымі ў ахвярах, якія будуць збірацца ва ўсіх касцёлах для барацьбы з беднасцю, якая існуе ў нашым грамадстве. Гэта праўда, што мы не знішчым убоства да канца, аднак разумеем, што такім чынам нейкая частка нашага грамадства зможа жыць больш годна, бяспечна і шчасліва, чым да гэтага часу.

Бог, які з'явіўся Майсею, Бог Абрагама, Ісаака і Бог Якуба ёсць пачаткам і канцом усяго. Як калісьці Ён паслаў Майсея, так сёння пасылае нас рабіць для чалавека «зямлю добрую і прасторную, дзе сочыцца малако і мёд». Няхай Езус Хрыстус, які «для нас стаў убогім, каб нас узбагаціць сваім убоствам», падтрымлівае Вас на кожным кроку дзеля дабра кожнага чалавека і ўсяго грамадства.

Ад усяго сэрца ўсіх Вас благаслаўляем!